

มะเขือเปราะ มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Solanum aculeatissimum jacq.* เป็นพืชวงศ์ SOLANACEAE หรือวงศ์มะเขือ เช่นเดียวกับกับมะเขือยาว มะเขือม่วง มะเขือพวง มะเขือเทศ มีต้นกำเนิดจากประเทศอินเดีย โดยมะเขือเปราะในภาษาอังกฤษแถบเอเชียจะเรียกว่า green brinjal หรือในอินเดียจะเรียกว่า Kantakari แต่ฝั่งอเมริกาจะคุ้นเคยในชื่อ Eggplant มากกว่า แต่อย่างไรก็ตาม อย่าแปลเรียกแค่ Eggplant อย่างเดียวเชียวนะคะ เพราะถ้าเรียกแค่นั้น อาจสร้างความสับสนพาลให้คิดว่าเป็นมะเขือม่วงหรือมะเขือยาวได้ เนื่องจากมะเขือหลาย ๆ ชนิด มักเรียกว่า Eggplant เกือบทั้งหมด ดังนั้นหากจะพูดถึงมะเขือเปราะ ก็ให้เติมคำว่า Thai เป็น Thai Eggplant ไปด้วย จะทำให้เข้าใจได้มากกว่าค่ะ

มะเขือเปราะ กับลักษณะทางพฤกษศาสตร์ที่อยากให้อ่านให้รู้จัก

มะเขือเปราะเป็นพืชล้มลุก ทรงพุ่มขนาดเล็ก ลำต้นตั้งตรง สีเขียว ผิวเรียบ ไม่มียาง มีรากเป็นรากแก้ว ทรงกลม สีน้ำตาล แทงลงดิน ส่วนใบเป็นใบเดี่ยว สีเขียว ทรงห้วลูกศร ปลายแหลม โคนโค้งมนคล้ายดิ่งหู กว้างประมาณ ๔ เซนติเมตร ยาวประมาณ ๑๓ เซนติเมตร มีดอกออกตามซอกใบ สีม่วงบ้าง สีขาวบ้าง โดยกลีบดอกจะเชื่อมติดกัน แต่ปลายดอกจะแยกออกเป็น ๕ แฉก รูปกงล้อ ไม่มีกลิ่น

ส่วนผลของมะเขือเปราะจะมีลักษณะกลม ผลเรียบ เนื้อแน่นกรอบฉ่ำน้ำ โดยผลอ่อนจะมีสีเขียวอ่อน หรือบางพันธุ์อาจมีสีขาว สีเหลือง สีม่วง ผลแก่จะมีสีเหลือง เนื้อในผลมีลักษณะเป็นเมือก และมีเมล็ดสีเขียวข้างในกว่า ๖๐ เมล็ด จะนำมาทานสด ๆ หรือนำไปปรุงสุกก็อร่อยเหมือนกัน

สรรพคุณของมะเขือเปราะ

๑. ที่ประเทศอินเดียจะใช้น้ำต้มจากผลมะเขือเปราะเป็นยารักษาโรคเบาหวาน (ผล)
๒. ผลใช้เป็นยาลดไข้ (ผล)
๓. ใช้เป็นยาแก้ไข้พิษร้อน กระตุ้นพิษไข้ ใช้เป็นยาขับน้ำขึ้น (ไม่ระบุแน่ชัดว่าใช้ส่วนใด)
๔. ผลตากแห้งนำมาบดเป็นผงผสมกับน้ำผึ้งใช้ปรุงเป็นยาแก้ไข้ ส่วนการแพทย์อายุรเวทของอินเดียจะใช้รากมะเขือเปราะเป็นยารักษาอาการไอ (ราก, ผล)
๕. รากใช้เป็นยาแก้หอบหืด หลอดลมอักเสบ (ราก)
๖. ใช้แก้อาการปวดฟัน ด้วยการใช้ราก ๑๕ กรัม นำมาต้มเอาน้ำอมในปาก (ราก)
๗. ช่วยขับลม (ราก)
๘. ช่วยในการย่อยอาหาร และช่วยในการขับถ่าย (ผล)
๙. ช่วยแก้อาการปวดกระเพาะอาหาร (ไม่ระบุแน่ชัดว่าใช้ส่วนใด)
๑๐. ผลมีสรรพคุณเป็นยาขับพยาธิ (ผล)
๑๑. รากมีสรรพคุณเป็นยาขับปัสสาวะ (ราก)
๑๒. ช่วยกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ (ผล)
๑๓. ใช้เป็นยาแก้ไออักเสบ ด้วยการใส่ ๑๕ กรัม, หญ้าแฉ่ำ ๑๕ กรัม และต้นทิ้งถ่อน นำมารวมกันต้มกับน้ำรับประทาน (ราก)
๑๔. ใบสดใช้ภายนอกนำมาตำพอกแก้พิษ แก้ฝีหนอง (ใบสด)
๑๕. ช่วยลดการอักเสบ (ผล)

๑๖. ช่วยแก้อาการปวดบวม ปวดหลัง ฟกช้ำดำเขียว (ไม่ระบุแน่ชัดว่าใช้ส่วนใด)

๑๗. ใช้เป็นยาช่วยขับลมขึ้น แก้อาการปวดข้อเนื่องจากลมขึ้นติดเกาะ แก้ไขข้ออักเสบ มือเท้าชา ด้วยการใส่ผลสดประมาณ ๗๐-๑๐๐ กรัม นำมาตุ๋นกับไต้หมูรับประทาน (ผล)